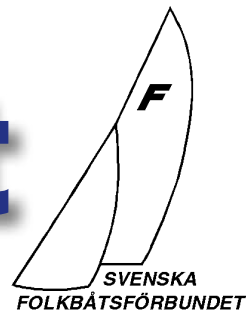

Folkbåtsnytt

NYHETSREVE FRÅN SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET, SFF • NO 3/NOV 2007

SAN FRANCISCO CUP 2007

FOTO: PETER LYON

ORDFÖRANDESPALTEN

”Kris i kölbåtsklasserna”

- hette en artikel i tidningen Segling på sensommaren. Och det kan man ju hålla med om. Bankappseglingen med kölbåtar har minskat i många år nu. De flesta klasser kämpar med att komma över 20 båtar på sina SM och därmed behålla sin SM-status. Den enda klassen som har lite marginal är Expresserna, men även dom har minskat rejält. IF-båtarna och Neparna har hyggligt SM-deltatande, men IF-båten har t ex dött ut helt i Stockholmsregionen. Medelåldern på besättningarna i många båtklasser är hög.

Antalet båtar på SM beror ju mycket på var man lägger det – i Folkbåtsklassen har vi försökt rotera SM så mycket som möjligt även om startfälten då blir mindre än på dom hottaste ställena.. Att ha SM brukar ge en vitamininjektion på dom ställen där klassen annars är lite svag.

Vad beror det hela på då? Varför förstår inte folk att bankappsegling med mindre kölbåtar är det roligaste som finns? Tja – inte vet jag. Var sak har väl sin tid kanske. Finns det inte intresse för något så är det väl så. Och jag själv tänker inte gråta blod om bankappseglingen eller folkbåtsklassen dör ut Jag har haft en himla massa kul, det är något att vara tack-sam för. Och en död i skönhet är inte att förakta.

Dock. Efter styrelsemöte i OFK nyligen, och diverse e-mails i Folkbåtsförbundets styrelse (tack Svante för initiativet) verkar det fortfarande finnas en hel del entusiasm och kämparanda i vår förening. Lägga sig och dö?. Nej för sjutton. Här ska kämpas så länge vi tycker det är kul. Folkbåten har ju 9 liv, kanske är vi bara på det 5.e eller så.

Hur vi ska göra det roligare att segla folkbåt. Jag är själv övertygad att det bara finns en väg att gå, och det är att vi har kul. Både på kappsegling-banan och iland. Stämningen just nu är att vi nog måste satsa mer på ”icke-eliten” på våra SM och övriga kappseglingar. Alla kan ju tyvärr inte

vinna, oftast måste man ju kämpa ett antal år för att börja slåss om SM-bucklor t ex. Med nostalgi minns jag gamla tiders SM (det var bättre förr...) då vi hade 2+1+2+1 seglingar och det fanns tid för umgänge, fotbollsturneringar mm. Nu har alla så ont om tid, och maximalt antal seglingar ska klämmas in på tre dagar på SM.

Sven Saléns Pokal vanns av Sverige igen! Anders segerklunk.

På Guldpokalen i Kerteminde i somras hade man fattat detta. Trots ett tajtare program än normalt hann man med mycket umgänge. Prisutdelning och regattafest var exemplarisk med diverse nyttopriser till yngsta deltagare, älsta deltagare, träbåtsseglarna (3 st av 62), bästa i ”silverlaget” (nedre halvan i resultatlistan) mm, allt genomfört med värme och humor. Nyvalde ordförande i NFIA har en idé att Guldpokalen åter ska omfatta 5 eller 6 dagar och med ett lugnt tempo. I gengäld bara arrangeras vartannat år. Jag tror han är inne på rätt linje...

Ja vad som kommer ut av allt detta får vi se. Att döma av nuvarande diskussioner kan nästa års SM på Utö i Stockholms Skärgård bli mycket trevligt.

Ett aktivt år internationellt

Finnkamp, Guldpokal, San Francisco – bra anslutning. 6 svenska besättningar både i Finland och på Guldpokalen. Inte illa. Dock har det nog nästan varit för späckat program i år. SM var det minsta vi någonsin haft (kolliderade med Finnkampen, men varför så få lokala seglare?), och höstens lokala regattor här i Stockholm orkades inte riktigt med. Sessanpokalen i Danmark (ca 2 veckor efter Guldpokalen) fick ställas in – i Danmark bara suckade man – hur hinna/orka med allt?

Ja det finns mycket att fundera på – nya spännande idéer eller synpunkter i största allmänhet mottages tacksamt. Efter denna vädermässigt tveksamma sommar känns det också ganska skönt att packa in båten och sätta sig framför brasan med en god bok. Jag önskar alla en vilsam höst och vinter.

ANDERS OLSEN

KASSÖREN HAR ORDET

Årsavgiften 2007/2008

Nu är det snart vinter igen, båtarna är på land och det är dags för den årliga medlemsavgiften. Bifogat finner Du ett inbetalningskort avseende årsavgiften 2007/2008. Avgiften är oförändrad 200:- varav 30:- går vidare till din flottilj. Vi ber dig fylla i uppgifterna på inbetalningskortet, framför allt ditt namn och din adress och båtnummer, så att vi kan hitta dig i registret. Om Du betalar via internet kan du även e-posta uppgifter som det inte finns plats för. Du som redan betalat avgiften har fått ett överkorsat inbetalningskort.

Redaktörer för detta nummer av Folkbåtsnytt är:
Hans Melcherson
Göran Svensson
Per Hörberg

Nummer 1/2008 kommer i mitten av mars.
DEADLINE ÄR DEN 15 FEBR.
Välkommen med ditt bidrag.

V Ä S T K U S T E N

Det är dags att summera segelsäsongen 2007. Vädret har ju alla en åsikt om...

Tisdags seglingarna på LSS började lite försiktigt med 4 båtar som deltog totalt.

Att det inte blev fler får väl skyllas på att två båtar såldes och några sjösatte sent. Bland de tappra som seglade vårserien var det 2 som lyckades extra bra, 1359 och 1314, Grattis! De lyckades bäst på hösten också, någon som ser ett samband?

Kan det vara så att de som tränar mest har mest tur?

Själv fick jag hjärnsläpp, sålde båten i april och grävde ner mig i trädgårdsarbete.

Det fattar väl vem som helst att efter att ha släpat ett tvåsiffrigt antal ton sten i trädgården så blir man ännu tokigare. Eller så var längtan efter en folkbåt för stor. Hursomhelst så inhandlades en annan folkbåt innan sista stenen var lagd!

Ett prima renoveringsobjekt byggd i Danmark 1968, samma år som jag föddes.

En hel del renovering blir det i vinter...

Under sommaren fick vi rapporter via hemsidan om årets sjösättning. Efter 29 års byggande på lediga stunder sjösatte Eilert Forsell sin fina folkbåt.

De som inte sett bilderna kan titta på hemsidan. Själv fick jag syn på henne i Edshultshall i somras, en riktig skönhet. (Båten alltså, inte Edshultshall) Edshultshall är inte fel om man vill vara ifred ett tag, här brukar vara väldigt lugnt.

Här finns också en rejäl stenkaj att förtöja i om det blåser. Om man söker skydd för oväder får man dock ta med i beräkningen att här finns varken glasskiosk, restaurang eller affär. (Kanske därför det är så lugnt). Men vad gör det när man får se en så fin nybyggd folkbåt i trä?

När jag tänker tillbaka på sommaren fick vi flera fina turer, mest minns jag nog när jag seglade med Jonathan till Framnäs. Vi seglade dit i dis och regn. Sov en natt i båten i blåst och regn. Seglingen på dagen efter var i värme, solsken och styv stiltje. Att hålla huvudet kallt var inte lätt när den svaga vinden försvann helt. Det

är en del ström innanför Björkö och utan vind så följer man med den vare sig man vill eller inte. Strömmen var i "rätt" riktning i början så vi drev ner mot länsmärket men sedan kan nog de flesta lista ut hur det går.

Efter att ha fällt ner badstegen och tagit ett svalkande dopp gjorde vi ett nytt försök att kryssa i mål, snart kommer vinden. Tur att jag hade en tioåring som hejade på (och styrde på länsarna). När vi skulle segla hem på eftermiddagen kom det ett riktigt åskväder så vi stannade en natt till, tur att jag hade packat ner lite extra.

Efter semestrarna så blev det ny fart på tisdags seglingarna, nu med fler deltagare. Göran Börjesson tog över Peter Abeloe's fina båt och satte full fart direkt. Göran har haft ett litet uppehåll från folkbåtssegling men det påverkade tydligen inte farten. Totalt deltog 9 båtar i höstserien. Efter varje segling har det publicerats bilder och kommentarer på vår hemsida som fungerar mycket bra.

Till sist får jag erkänna att nu hör även jag till dem som tappat fördäcksgasten över bord. På LSS höstregatta blåste det en hel del, vi hade bestämt oss för att följa övriga båtar och ta det som ett bra träningsstillfälle. Seglandet gick bra tills jag ser min kollega flyga över bord i en gipp. Tur att jag monterade badstegen i somras. Efter målgång ser jag att skotbalken gått sönder i infästningen så det blir till att segla hem efter bara en segling istället för tre.

Seglarhälsningar Per Börjesson
Folkbåt 1233

OSTKUSTEN

Aktivt internationellt.

Aldrig förut har nog OFK haft ett så aktivt år internationellt. 6 båtar var till Finland och seglade Eskader, Hangöregatta, Landskamp och Finskt Mästerskap. 5 båtar var till Guldpokalen i Kerteminde i Danmark. Och två besättningar var till San Fransisco! Inte dåligt. Mer om allt detta i separata artiklar. Dock bör väl framför allt resultatmässigt framhållas att Lars-Gunnar Lindberg/ Per-Olov "Lollon" Johansson/ Lasse Blomberg närmast mosade våra finska vänner på FM och blev Finska Mästare. Grattis! Det svenska laget vann även Laglandskampen. I rättvisans namn bör väl dock också skrivas att Finska seglarna var bättre än oss på Hangöregattan, framför allt hårdvindsdagen.

Framhållas bör också att Donald Bratt/Björn-Axel Johansson/Lars Landén blev Svenska Mästare nere i Råå. Detta under synnerligen tuffa förhållanden.

Lasse Köhler vann åter Stockholmsserien – Grattis. Lasse fick, liksom förra året en formtopp på hösten då han var helt omöjlig. Annars var det lite klenk med intresset för höstens regattor – alla verkade lite trötta efter allt åkande utomlands. Vi har inte heller fått några nytillskott med kappseglare detta år vilket är oroande. På våren dock full fart, bl a näst största båtclass på Lidingö Runt med 19 båtar startande. Tyvärr var det dåligt med vind så Lidingö Runt fick avbrytas då vi bara kommit ca 1/3 runt ön. Anders Olsen/Per Wärnegård/Jonas Capelle vann Vikingaregattan, och blev därmed Distriktsmästare.

Annars har väl inte sommaren varit så mycket att skryta med vädermässigt. "Skurar" är ett ord som jag tycker jag hört nästan varje dag i sommar. Man får hoppas att våra medlemmar trots detta lyckats med att få några fina veckor i skärgårdarna.

Vinterprogrammet.

Fredag 23/11 19.00:

Årsmöte OFK, med pytt i panna, bildvisning, prisutdelning mm. Bru-

kar vara mycket välbesökt och trevligt. Särskild kallelse utgår. Gamla Hurtigrutt-båten Rygerford mitt på Söder Mälmarstrand i Stockholm.

Tisdag 4/12 19.00.

Träbåtsträff. Tema: Duka/epoxybehandla däck. Vi tittar även på vad som hänt med Jo-Jo, den börjar nu bli klar. Kaffe. 20 kr. Stolp-Ekeby Träbåtsrenovering. Vägbeskrivning se www.stolp-ekebytrabatsrenovering.se. Anmäl 08/51230323 senast 2/12.

Klubbafinar.

Första tisdagkvällen i varje månad efter nyårshelgerna fram till om april. Vi har prövat detta i två år nu, och efter en lite tunn inledning så har det nu sakteligen ökat på sig – ett mindre gäng seglare tar en bär och en matbit i vintermörkret och snackar Folkbåt eller vad som faller oss in. Välkommen Du också. Ingen anmälan behövs, och tanken är att det ska vara ganska organiserat. Dock ska vi denna vinter försöka få dit någon varje gång som kan berätta om något intressant. Kanske har Du något intressant att ha som tema en kväll – kontakta Anders eller Göran. Plats Hotellfartyget Kronprinsessan Märta, ganska mitt på Söder Mälmarstrand, men något närmare Västterbron än Slussen.

Tisdag 8/1 19.00 – tema ?.

Tisdag 5/2 19.00 – tema: Lars-Gunnar berättar lite om Guldpokalen

Tisdag 4/3 19.00 – tema ?.

Tisdag 1/4 19.00 – tema: Anders berättar lite om planerna med Jo-Jo.

1/3 – 9/3. Båtmässan Allt För Sjön.

Vi jobbar på att ställa ut en Folkbåt, men vid pressläggning är ej beslut fattade.

25 – 28/6. SM i Folkbåt, Utö.

Med Haninge Jolleseglare som arrangörer. Vi puffar redan nu för detta. Vi tror det kan bli en toppengrej. Utö är ett helt nytt ställe att segla på för Folkbåtarna, men Haninge Jolleseglare har ju ett gediget gott rykte att arrangera SM där för kölbåtsklasser. Både vattnet – Mysingen – och på land är ju toppenställen. Utö är verkligen mysigt med sitt gamla grusamhälle, flera krogar, mycket stugor mm att bo i, bad, cykling (cyklar kan hyras). Ett perfekt ställe att ha ett SM som inte bara kan erbjuda spännande seglingar, men även mycket runt omkring seglingarna och för eventuella familjemedlemmar som inte seglar. En av dom solsäkrare ställena i skärgården och rymliga men skyddade vatten.

Gemensamt DM för alla kölbåtsklasser nästa år?

Stockholms Seglarförbund har planer på att samla alla kölbåtsklassers Distriktsmästerskap till en enda regatta från och med nästa år. På samma sätt tänker man sig en enda DM-regatta för alla jolleklasser.

Idén är helt ny och vi har ännu ej hunnit diskutera den på något möte. Dock verkar alla Folkbåtsseglare som nu är inblandade i det hela mycket positiva. Mycket bra nytt grepp – kan bli en riktig seglarfest. Kan bli ett viktigt steg för att aktivera entypsseglaren i Stockholm.

Till sist: Klappa om båten, och ha en riktigt lugn och skön höst och vinter.

STYRELSEN OFK

SKÅNE

Folkbåten togs ur vattnet idag i det skönaste "Brittsommarvädret" på länge! Ett par sekundmeter och 20 grader varmt i solen! Det är inte utan att man undrar om årstiderna har förskjutits. Vi har haft våra första köldnätter och merparten av båtarna i Lomma hamn har åtminstone tagit av masten...men "StormÅsa" har lovat fint väder till helgen igen!

Säsongen har varit lite si och så i år. Toppen var ju självklart SM på Råå (rapport nedan).

Sen har det kappseglats på

kvällarna under året i främst Limhamn, Lomma och Råå. Med ett par folkbåtar varje gång som stående inslag i de allt större båtarnas tidevarv...

Våra 2 stora distanskappseglingar i Öresund, Ven runt & Saltholm runt lockade folkbåtar i båda tävlingarna. Swe-1325 Sanne med rorsman Mattias Johansson blev 2:a i lysklass 1 Saltholm runt.

Swe-1367 Sylvia med rorsman Bengt Larsson blev 5:a i startfält 1 Ven runt.

Träbåtsfestivalen på Flakfort och Hackeböf race vilade i år och härmed tages nya tag nästa år för att återupptäcka dessa pärlor!

I skrivande stund planeras det in styrelsemöte i vecka 45 och ett årsmöte preliminärt vecka 49. Exakt datum och plats för årsmöte skickas ut i god tid.

Seglarhälsningar,

PATRICK ÖBERG

Swe-1300 Grevinden

Lommabuktens Seglarklubb

SM I RÅÅ 2007

Vi hade ju alla fått "heads-up" om att det skulle bli dåligt väder på premiärdagen av SM:et, men att det skulle bli sååå dåligt.....17 m/s och horisontellt ösregn under hela torsdagen?! Men skam den som ger sig...., för ut gick Folkbåtar & IF:ar och stängades med vädrets makter! Av förklarliga skäl så skedde det en hel del "olyckor", såsom 2 pers överbord, 8 segel skörades, 2 spilerbommar, 1 roder och slutligen så mastade en IF av helt....! Dock slutade allt lyckligt efter denna märkliga dag,

men säga vad man vill, fort gick det i.a.f.....!

Fred/lörd fortsatte med varierande vindar, men naturligtvis så fortsatte det att regna.....

Svensk mästare blev SWE-1358 Sjöjungfrun med rorsman Donald Bratt! Stort grattis till honom och hans besättning.

Vi riktar också ett stort tack till Bengt Larsson, swe-1367, ordförande för arrangerande RHSS och mätansvarig Bengt Friberg, för ett exempla-

riskt skött arrangemang. Från domarlaget på sjön till matansvariga på land!

För resultat: www.rhss.m.se

Bästa hälsningar

Patrick Öberg

swe-1300 Grevinden

Lommabuktens seglarklubb

Lat: N 55° 40' 27.20"

Long: E 13° 3' 55.52"

RANK	BOAT	NAT	SAIL/NO	HELM	CREW	CLUB	TOTAL
1	Sjöjungfrun	SWE	1358	Donald Bratt	Björn Axel Johansson, Lars Landén	VSS	13.0
2	Tummelisa	SWE	1311	Johan Rasin	Erik Holmer, Hobbe Wärmegård	VSS	18.0
3	Slow Motion	SWE	1346	Lasse Köhler	Yvonne Jergard, Ronny Köhler	KÅBS	26.0
4	Snudd	SWE	1364	Leif Ahlquist	Christian Söderbäck, Claes Hoglert	VSS	32.0
5	Grevinden	SWE	1300	Patrick Öberg	Nils Öberg, Stina Andersson	LBS	36.0
6	Nyfiken Gul	SWE	1254	Ulf Bengtsson	Simon Kindt, Jonas Ehrenskär	HASS	38.0
7	Panik	SWE	1274	Per-Arne Johansson	Ulf Olsson, Håkan Allgurén	KSS	40.0
8	Ellinor	SWE	1336	Gunnar Lindqvist	Mats Danielsson, Martin Andersson	MSS	61.0
9	Tiira	SWE	490	Mattias Svensson	Jonas Berndtsson, Ole K Bydal	BBSS	63.0
10	Sylvia	SWE	1367	Bengt Larsson	Annika Swärd Loosme, Thomas Svensson	RHSS	70.0
11	Pepita	DEN	789	Dietmar Hoffmann	Christer Andersson, Gary Davenport	LBS	112.0
12	Amanda	SWE	1303	Bengt Jarfelt	Björn Andersson, Ola Zetterberg	VSS	117.0
13	Svea	SWE	1307	Svante Svensson		HASS	126.0
13	Asterix	SWE	1320	Roger Thein		HASS	126.0
13	Calypso	SWE	1235	Gösta Rehnstam		Pinhättan	126.0
13	RA	DEN	682	Thomas Jeppesen	Anders Poll, Carsten Fuglsang	ÖSF	126.0
13	Oberstinden	DEN	722	Per Damm	Mikkel Hassenkam, Peter Overgaard	Kastrup sejklub	126.0

SUCCÉN I FINLAND

Ja, så var det dags för ett finlandsäventyr igen. Det var 1974 sedan Kerstin och jag senast crossade Ålandshav i folkbåt. Då gick det jättefint med två flickor i 1- och 3-årsåldern i förpiken. Nu är det trångt för två pigga "åldringar", men ack så seglingsmäsigt fint. Glädjande nog finns det fler rutinerade gubbar och gummor, som också tycks trivas i denna miljö.

I år skulle vi till Hangö och det var extra stort jippo i stan. Hangöregatta, landskamp och finska mästerskap avlöste varann i tät följd under en vecka i början av juli. Dessa begivenheter gav oss naturligtvis anledning att bilda en liten men ack så god eskader. Truppen utgjordes av Anders Olsen i 1289 Mathilda III med gästarna kusinen Richard från Schweiz och Per Hörberg, Åke Jungqvist i 1271 Grådask med gästen Jocke och så undertecknad med hustru Kerstin i 1257 KELA.

En härlig lördagsmorgon startade vi dagen med ett dopp i Granhamnsviken innan vi startade mot Finland. Jag tyckte Per huttrade en hel del. Mycket förståligt! Kanske 12 grader i vattnet. Burr. Seglatsen tog sin början mot Finland med Degerby som planerat första etappmål. Kanonväder, halvvind och slör bidrog till en förtjusande dag. Det gick så fort och långt,

55 M, så Degerby passerades i 6 knop. Så fort att vi missade krogbesöket som Åke sett så mycket fram emot. Det blev konservburk i brunn istället. Denna natt var det enda gången under äventyret som vår köl fick sig några blåmärken. Aj, aj. Några dagar senare fick Grådask också sig en kyss. Tror det var på Gullkrona? Det var visst också där jag själv höll på att rasa i däck från sex meters höjd och höll på med att skära i spinnakerfall???, då den "spänstige" fördäcksgästen Richard plötsligt hoppade över i vår båt för att ta en actionbild. Jag tror masterna slog ihop, men allt gick bra. Kul med fotoentusiaster!

Det tog oss knappt fem dagar med god segling och ett antal motortimmar att ta oss till Hangö. Vi hann faktiskt med att träna lite spinnakersegling också. De kör ju fortfarande med blåsa i Finland. Lite lätt oroad över hur den ringrostiga besättningen i KELA skulle klara det med provisoriska anordningar var jag allt. Näväl, efter förtöjning tillsammans med 20-talet finska folkbåtar intog vi hotell Tallina några hundra meter upp i stan.

Till Hangö hade också Figgelholmarna tillstött så vi blev fyra svenska båtar. Alla såg fram emot att mäta sig med finngänget. Min bror Kalle bytte

av Kerstin som gast. Många kilos skillnad till det tyngre! Blir bra då rapporten inför första seglingen säger kuling, tänkte vi. Och blåste gjorde det! Det mättes upp 18 m/s i byarna och i det vädret hade vi svårt att hävda oss. Uppenbart, vi kan inte segla i sjö. Och kan inte ens sätta blåsa i 18 meter. Dåligt!? Kanske, men det var nog ändå bäst så att vi fick ha master och segel i behåll. Vi ska ju ta dom på landskampen, sa vi när vi träffades på bryggan efteråt. Men vi loggade ändå 14 knop!!! med spirad fock och surfing. Vilken känsla! Och det blev faktiskt hela 26 M i seglad distans, vilket kändes i kroppen. Många blåmärken blev det...

Nästa dag bjöd på vindar från 0-6 meter av varierande riktning vilket passade oss bättre. Den enda som hade problem var Mathilda III. Strax före start såg vi att skepparen??? Anders lutande sig långt över relingen. Var han manne nervös och ropade efter Neptun? Nej, det var värre än så, förstod vi när vi såg det stora hålet i babordssidan. En av våra finska konkurrenter hade seglat rakt in i skrovet. Illa! De närmaste dagarna fick Mathildas besättning ägna sig åt reparationer. Hon var ju viktig för landskampen senare i veckan! Vi andra i Grådask, KELA och Lina kämpade

Per och Anders på Mathilda III.

Regatta förtöjning

oss igenom regattan efter bästa för-
måga. Tredje och sista seglingen blev
ett nervspel med tji vind i starten. Sen
lite ökande med vridning på 160 gra-
der. Full läns på första kryssbenet.

Nåväl. Efter fint kämpande i tre
dagar kom Grådask fyra, vilket var
jättebra! KELA blev åtta och Lina
tolva. Mathilda laddade med plastar-
bete inför prestigemötet mot finlän-
darna.

Ingen rast eller ro. Nu var det
dags att ta sig runt Hangö udd och
förbereda sig för landskampen, som
skulle avgöras på vattnen väster om
Hangö. Vid en liten trevlig fiskkrog i
segelbåtshamnens inre delta samlades
tolv förväntansfulla besättningar från
båda sidor av Östersjön i arla morgon-
stund den åttonde juli. Efter regelge-
nomgång var vi klara med förutsätt-
ningarna; landskampen skulle avgöras
i bäst av tre seglingar och slutsegrare
koras direkt i det fall ett lag vinner de
två första seglingarna.

I svensklaget ingick de fyra ovan-
nämnda besättningarna samt ytterli-
gare två förstärkningar: 1323 Olivia,
Lars Gunnar Lindberg med Lollon
och Lasse samt 1374 Frida, Claes Boi-
je med Janne A och co. Mot oss hade
vi sex vinstugna finländare. Kanske
var de lite segervissa efter regattan?

Och visst kändes det lite i mag-
gropen när vi i nära på stiltje begav
oss mot starten. För mig och Kalle var
det lite extra - vi har ju inte "lands-
kampat" i folkbåt på flera decennier!
Men det var ju "Baggensväder", dvs.

allt kan hända. Det gjorde det också!

I starten var det trångt och lite
ljudligt. Alla finnar tycktes komma
iväg skapligt, men när jag kollade
runt lite såg jag att alla i vårt lag gör-
de sitt jobb gentemot konkurrenterna.
Långsamt men säkert tuggade vi ifrån
en efter en! Verkligen en skön känsla
att få gång i båten.

Första seglingen hemma med ett
par poäng. Andra racet blev ännu
bättre med vinst med 13 poängs
marginal. Saken var klar! Slutsegrern
och Saléns pokal ännu en gång till
Sverige. Denna solskensdag avslutades
naturligtvis med champagne i glada?
finnars lag. Stort tack till alla lagkam-
rater för trevlig gemenskap!

Det var verkligen kul att på gamla
dar vara med om detta. Att folkbåts-
segling är roligt har vi ju egentligen
tyckt sen vi första gången i vår
ungdom provade, det är bara det att
minnena hade bleknat lite. Nu är de i
högsta grad tillbaka i flerfärg!

På måndag morgon var det dags
för hemsegling för oss, medan Olivia
och Frida stannade kvar för att repre-
sentera Sverige i det 20 båtår starka
startfältet i Finska mästerskapen. Vi
följde dem i kikaren när vi seglade
över Hangö västerfjärd och man blev
riktigt sugen på att vara med.

Eskadern hemåt bestod av Grå-
dask och KELA. Kerstin hade nu
vilat upp sig och var redo för några
tuffa men ändå så rogivande dagar.
Faktiskt! Det är så hälsosamt för både
kropp och skäl att "färdas" i en folk-

båt i 8-10 timmar om dagen. Vi har
inte sovit så gott på år och dag som
dessa veckor i vår lilla KELA.

Efter tre natthamnar, hos brorsan
Kalle på Holmklobb, Korpo ström
och Degerby. Från Degerby gick vi
direkt till Ekholmen en distans på
hela 73 M med snitt på 6 knop över
hela Ålandshav! Det gick så fort att vi
än en gång seglade förbi den tänkta
natthamnen, Kappelskär, i maxfart.
Det var verkligen mysigt att vid 23-
tiden i skenet av levande ljus sätta upp
Supstugan och skåla med Kerstin,
Åke och Jocke för ett par härliga
veckor tillsammans. För mig var dessa
seglingar också mycket lärorika i
många avseenden.

Lars Gunnar, Lollon och Lasse i
Olivia rapporterade lika fin gång i bå-
ten även den sista dagen. "Vi behövde
inte ens segla sista köret". Grattis till
segern i Finska mästerskapen! (Med
spinnaker dessutom.)

Från SM i Råå kom också rap-
port. Grattis 1358 Sjöjungfrun och
Donald Bratt med Lars Landén och
Björn A Johansson till segern!

Slutsats för dessa sexton dagar i
vår folkbåt 1257 KELA: Jättetrevligt
sällskap och fina seglingar. Alla ska
ha hjärtligt tack och önskas en fin
vinter.

Vi ses i vår!
Seglarhälsningar från Baggen

Lasse Englund
Foto: Kerstin Englund

Skipper Lasse på Ålands hav.

Hangö Västerhamn

Finsk mästare och svensk

När Oliva skar mållinjen i de öppna finska mästerskapen gjorde de det som segrare. Men var de verkligen medlemmar i Finska Seglarförbundet, som seglingsföreskrifterna statuerade?

Lars-Gunnar, Rosten och Lollon är barndomskamrater och har kappseglat ihop i snart tio år. Tillsammans representerar de 190 år av rävaktig visdom på banan och 260 kg på kanten - en svår kombination för i alla fall svenska och finska kappseglare att rå på. Danskarna verkar väga lika tungt eller till och med lite tyngre ibland!

Sommaren var skön 2007 på Hangönäset. Den långa udden rakt ut i skärgårdshavet bidrog till trevligt väder och måttliga vindar under landskamp och Öppna Finska Mästerskapet. Desperata finnar som hela tiden kom efter Olivia undrade om de applicerat abborslem under vattenlinjen. Och vad ska man tro när de kunde tjuvstarta, runda om och ändå vinna segling på segling?

Fyra av åtta seglingar vann SWE F 1323 i det 21 båtarna starka fältet. Tvåan var långt efter poängmässigt. Det är bara att lyfta hatten för gänget, som denna gång bestod av Lollon, Lasse Blomberg och Lars-Gunnar!

- Vi hade flyt, säger L-G mystiskt. Allt bara stämde, fortsätter han. Leffe lånade ut sin gamla elvströmlåsa från -92 och den stod bättre än fin-

narnas nya spinnakrar. Vi slog på rätt ställen. Det var som att gå uppfö trappan på Lustiga huset i Gröna lund. Vi bytte steg i rätt ögonblick och for vidare!

- Nytt storsegel från MP, det hann vi segla in under landskampen. Det passar perfekt till aluminiummasten. Men att det skulle fungera så bra! Inför seglingarna hade jag en känsla, fortsätter L-G, att vi skulle placera oss bra. Speciellt med tanke på Hangöregattan och landskampen senast. Men vinna, det räknade vi verkligen inte med!

Hur blir man då finsk mästare (och svensk mästare 2004 i Vadstena med Rosten ombord)?

- Som 20-25-åring seglade jag skärgårdskryssare och sedan för sådär 38 år sedan bytte vi upp oss till Folkbåt när barnen kom. Då behövde vi ju en stor båt! När barnen växte blev det Laurinkryssare och Ballad. När de så småningom inte ville följa med längre så köpte vi Natalia Wood.

Natalia Wood?

- Ja, folkbåt med nummer 875. Fortfarande helt utan kappseglingsambitioner. Men sen ringde Leif Ahlqvist 1986 för att ragga kappseglare. Premiären var på Getfotsregattan och där gick det vilt till.

Var det mycket ruff på banan?

- Nej, det var vilda kräftsquivor. Ett

väldans hallå med många glada pojkar. På banan slogs vi om sistaplatsen regatta efter regatta. Vårt första SM var en stor framgång. Vi hade ett par båtar efter oss i protokollet!

- 1992 föll jag pladask för ett hembygge som såg för djävligt ut. Rutorna i ruffen satt på trekvart och mycket övrigt att önska fanns det. Men båten hade potential, det kände jag.

- Burenby i Malexander tog hand om min Olivia (F 1323) en vinter och tillbaka kom en skönhet jag njuter av fortfarande. Tillsammans med Rosten och min dotter började vi segla lite fortare än vad jag var vana vid. Dottern blev med barn och Lollon slöt an. Nu fortsatte klättringen i resultatlistorna. Det gick bättre och bättre!

- Ja, och så kom idén att segla det öppna finska mästerskapet.

Hur gick det då med seglingsföreskrifterna?

Det löste sig till det bästa. Vi är formellt Internationella Finska Mästare – det ska det stå nu på Finska Folkbåtförbundets hemsida Seglingen var utlyst som ett öppet mästerskap och det framgick av program och annat. Vi vann rätt övertygande, så nu är det skönt att formaliteterna också är avklarade!

GRATTIS!

- Tack!

Oliva red även ifrån paragryttarna!

FOTOTÄVLINGEN

15 bidrag har kommit in. Juryn (SFF:s styrelse) möts i november och utser vinnarna. Prisutdelning planeras att ske på respektive flottills årsmöte nu i höst. Vinnarna och bilderna kommer att finnas för avnjutning i nästa Folkbåtsnytt. Jättetack alla som sânt in bidrag. Det här ger mersmak.....

Redaktionen

Motor eller inte, det är frågan?

Denna lilla berättelse tilldrar sig i augusti månad 2006. Platsen är Limhamn för den klassiska distanskappseglingen Saltholm runt. En nätt runda på 25-30 distansminuter. Sträckningen är Limhamn-Dragör-Flackfort-Malmö redd-Limhamn.

Efter en skön säsong, med strålade vindar och väder, så fanns det en liten varning om svaga vindar denna lördag. Vi var 50-60 båtar som mötte upp denna morgon, varav 4 folkbåtar(!). Stora frågan på bryggan var, ska vi ta med motorn eller inte? Det blåste för stunden väldigt lite, så det givna svaret var – Lämna motorn i land! Allt för att göra båten så lätt som möjligt.....vid svag vind.

Vi gled ut till starten, vinden möjade ner....till vindstilla. P.g.a den högst närvarande strömmen, norrgående naturligtvis, så ankrade alla upp på startlinjen för att inte kasa bakåt! Det tog oss 1 timme att passera startlinjen och sen 3 timmar innan vi nådde Öresundsbron, Sveriges spilerbom mot Europa. Det hör till saken att det är ca 3 distansminuter dit.....

Med obefintlig vind och väldigt speciella förhållande vid bron, seglar

vi på tvären under bron!

Vi befinner oss nu syd om bron och plötsligt tornar det upp ett oväder och alla ler en smula, för i oväder brukar det ju blåsa upp! Vinden kom(naturligtvis också åska, blixtar och ösregn), men det ignorerar vi och det känns som om vi flyger mot Dragör! Vi lämnar folkbåtarna bakom oss och allt är frid och fröjd....i 1 timme, men sen dör det ut i höjd med Drogden norr om Dragör. Vi glider så sakteliga norrut med strömmens hjälp och når Flackfort sent på eftermiddagen efter 7 timmars segling. Vi inser att det är 1 timme kvar till maxtid och utan vind är vi sålda! Vi ringer till Christina Ahlqvist på kansliet och bryter tävlingen.

Vi är nu ca 11 distansminuter från vår hemmahamn, så det är bara att rätta upp fören och så sakteliga ”segla” mot Lomma! Det kommer lite vind då och då, men mestadels så paddlar vi?! Alla vet ju hur 2 ton folkbåt känns i armarna!

Regnet kommer och vi börjar så smått bli lite griniga.... Efter ytterligare några distans så ser jag en trälare, får kontakt, han girar och kommer

upp jämsides! Ska ni mot Lomma/Malmö, skriker jag?

Tyvärr så ska dom rännan söderöver och sen mot sydkusten för att anlända i Karlskrona morgonen därpå. Plötsligt kommer en ”kvällsbris” och vi avverkar säkert 4-5 distans för att nå Lommabukten men där är det stopp! Vi paddlar vidare..., kl är nu 19.30, och Öresund är tomt på båtar.... Regnet strilar ner igen.....Som av en händelse så dyker det upp en motorbåt, från Limhamn(!), och är på väg till Lomma för att som han sade

– Vi ska bara kolla in hamnen!
Vi surrar fast båten för allt vad vi har och ”flyger” mot Lomma hamn! Vi anländer 20.30, 11.5 timme sedan vi lämnade Limhamn!

Så stort tack till motorbåten (skepparen var en gammal IF-seglare!) från brygga H i Limhamn.

Vad har jag då lärt mig av detta? Absolut ingenting..... Nästa gång det är dags, kommer jag med all säkerhet göra samma tabbe igen!

Allt gott,

Patrick Öberg, Swe-1300 Grevinden, Lommabuktens Seglarklubb.

150 folkbåtsägare kan inte ha fel! Så många exemplar har vi hittills levererat till folkbåtsägare som vill sköta och underhålla sin folkbåt på bästa sätt. För att underlätta, inte minst för nyblivna folkbåtsägare, har vi samlat ihop och sammanställt ett antal artiklar om underhåll och reparationer av träfolkbåtar.

Ett måste alltså, för alla nyblivna folkbåtsägare, men också en användbar dokumentsamling för gamla erfarna folkbåtsrävar. Hur man fixar sitt slitna däck och vad man skall göra åt dåliga röstjärn är bara några av de cirka 20 artiklarna. Med tiden hoppas vi att det skall bli många fler genom att fånga upp goda idéer och genomförda projekt hos medlemmarna.

Du som inte redan har beställt, kan nu få ditt exemplar för omgående leverans genom att sätta in kronor 160:- på plus (f.d.post)-girokonto 4375845-7, Svenska Folkbåtsförbundet. Priset är självkostnad för framställningen och inkluderar porto. Ange ”Tips och idéer” på inbetalningen och glöm inte namn och adress.

Classic Folkbåt Samlade tips och idéer

JO – JO, blir det sjösättning nästa år?

Höstkampanjen med reoveringen av Folkbåt nr 2, Jo-Jo, är nu i full gång. Målsättningen är att få den nästan färdig till nyår. Sedan ska jag jobba utomlands i vinter (doktor i Fuglefjord på Färöarna), så sen blir inget gjort fram till april. Jag har engagerat min gamla praktikant Lasse, numera egen företagare, och dessutom några veckors hjälp av snickaren och folkbåtseglaren Jens. Det får kosta lite – nu ska båten i sjön till SM nästa år!

Dagsläget är följande: Skrov, däck och ruff klart, lackerat in- och utvändigt och dukat. Mast, bom, de flesta beslag, segel, allt material klart, men ej monterat. Det som nu ska göras är förlucka, rufflucka, inredning i sittbrunn och ruff, durkar, skotbalk, winschkonsoller. Alla lister runt däck och ruff ska dit, och alla beslag. En tuff tidsplan. Vi får se om det lyckas, det är 2 månader drygt fram till jul.

Ganska kul jobb dock som är kvar. Roligare att snickra än att olja, slipa, spackla och måla. Eftersom målsättningen är både en snygg båt, och att vinna SM nästa år så är det ett tidsödande och ganska trist jobb att måla, spackla och slipa upp en god finish på botten och fribord. (Vore ju dock kul med fler träbåtar som sällskap på SM nästa år – fram med vattenslippappret och målarpenseln!) Ytfinish har aldrig varit min starka

sida – jag ser det som mycket viktigare och roligare att tänka långsiktigt och skydda kölplanka, däck och allt annat från vatteninträngning, och övriga åtgärder som gör att båten får ett långt och vackert liv. Jag har dock som sagt viss hjälp av Lasse som har mer tålamod med spackling och slipning än jag. Vi har väl spacklat och slipat ca 3 omgångar på botten nu och lackat ca 5 gånger. Och det börjar bli rätt hyfsat.

Jag använder faktiskt vanlig oljefernissa som grund på det mesta, även botten. Alla har ju sina idéer. Dock måste man ha i lite lackfärg i fernissan eller varva med uttunnad lackfärg mellan lagren för att se var man ska spackla. Min förra träbåt, ”turken” var grundad med 7 lager fernissa i botten och det funkade bra. Fernissan kan också penslas upp ganska bra i landen för att få en tät båt.

Duka däck.

Att duka däck och rufftak var en ny erfarenhet för mig. Efter att ha läst allt i vår förträffliga pärm, och rådfrågat seglare som själva dukat (tack Håkan Nilsson i Karlskrona t ex) var man som vanligt ”still confused, but on a higher level”. Dessutom tillverkas inte spännlack längre (marknaden är väl minimal), och rostfria klamrar har ersatt kopparnubben. Jag började med rufftaket som är enklast. Jag ska väl så småningom skriva ihop mina

erfarenheter, sammantaget blev det hela faktiskt väldigt bra.

Först en rad tillfälliga hållklamrar längs båtens centerlinje, sedan systematisk sträckning och klamring växelvis åt alla håll och på med kokt linolja. Däcket var lite knepigare eftersom man här ska ha ett stort hål i mitten för ruff och sittbrunn. Referenslinjer på däck och på duken och ett systematiskt sträckande, och även det blev faktiskt riktigt bra. Nu är alltsammans målat och listerna ska dit – ett tidsödande arbete. De är grundlackade 3 gånger, även undersidan, och ska ju dit med varje kubikmillimeter fylld med sikaflex under – det blir nog ett tidsödande arbete med tejping och kladd, sedan pluggning och mer fernissning. Jag fick ett bra tips – att först skruva dit listen, tejp list och däck/sidan bredvid. Sedan skruva upp skruven halvvägs igen så att listen kan lyftas ca 1 cm. Sedan dit med sikan, skruva ner listen, bort med tejparna och överskottet på sika. Ska pröva detta koncept – det låter vettigt.

Nytt Roder.

Att göra nytt roder var kul – det gamla ekrodet var giset och skevt. Det nya är i plywood, men jag har fanerat det med ekfaner ovan vattenlinjen, och gjort roderhuvudet traditionellt i ek. Alltså plywoodsens rakhet och lätthet, men ser ut som ett ekroder. Under vattenlinjen epoxybehandling. Inpassning mot akterstäv och gångjärnen var mer tidsödande än jag hade trott. Gångjärnen gjorda ad modum Lars-Gunnar Lindberg med gångjärnssprinten nerfräst i rodrets framkant och fäst med epoxy och skruv. Själva gångjärnen från Folkebådcentralen – delbara i gångjärnshålet med en skruv på vardera sidan. Elegant. Vikt 16 kg (minimivikten på rodet är 15 kg).

Nu ska jag börja med ruffluckans karmar och sittbrunninredningen – det ska bli kul.

ANDERS O

Classic Folkbåt

URFOLKBÅTEN NR 1

Rapport från FolkbåtsNytts utsände medarbetare i Barcelona.

Som alla vet som följt Folkbåt nummer 1 öden och äventyr så har denna juvel för många år sedan förrirat sig till södra Spanien med Malaga som hemmahamn.

Ett gäng entusiaster i Stockholm hade för ca ett decennium sedan ett projekt att åter föra "Carmencita" till svenska breddgrader; bl.a var sjöhistoriska museet beredda att renovera båten, transport med trailer var ordnad men tyvärr föll projektet på att vid den exekutiva auktion som vår Folkbåt ropades ut på, en spanjor var flinkare i budgivningen än den limit vi satt för vår representant vid auktionen och båten stannade därför i Spanien. För två år sedan bytte F1 hemmahamn till en hamn i Barcelonas utkanter, Matero.

Den nye ägaren heter Angel, spanjor som äger båten tillsammans med en italienare.

De nya ägarna har ej tidigare seglingserfarenhet och använder båten som cruisingbåt på söndagarna. Angel berättade att de betalar ca 100 Euro per månad (dvs knappa tusenlappen) för att ha båten i hamnen dvs betydligt mer än vad vi betalar på våra båtklubbar.

Tyvärr fick jag inte uppleva F1 under segel då båten en vecka per år ligger på land för bottenmålning och denna vecka inföll just under mitt besök men det gjorde det å andra sidan lättare att bedöma båtens kondition. Vad man kan se är botten OK och på insidan av ruff och sittbrunn syntes inga brustna spant. Båten var dock full med regnvatten så någon grundligare undersökning var inte möjlig att göra men däck och sittbrunn såg bedrövliga ut och här behövs en rejäl "make-over". Angel ursäktade sig med att han dels varit knäskadad dels inte var särskilt intresserad av att rusta båt, bara att segla den.

F1 är utrustad med ordinarie krysställ, genua och spinnaker(!). På min fråga om båten är till salu svävade han på målet men sa att han skulle återkomma om så är fallet efter att ha pratat med den andre delägaren.

Det lär enligt rykten finnas spekulant(er) i Sverige för F1 så kanske återbördas hon så småningom till rätta farvatten.

Ett par bilder bifogas som visar F 1 från olika vinklar samt ägaren Angel.

Folkboats forever! LEIF AHLQUIST

VIT HAJ ANFÖLL FOLKBÅT!!

Våren hade förflutit med sedvanlig längtan efter de glittrande sommarfjärdarna. Gubbarna på varvet delade passionen med ett fåtal kvinnor som ändå syns till i vårustningstider. Grannen på varvsplan – med den lilla, lilla båten och den stora, stora rösten – instruerade myndigt sin nya flickvän i allt från underbehandling, målning, vaxning till allmänt varvsjobb. Vi andra runt omkring drog på munnen och såg framför oss hur han under sommarens seglatser skulle sitta där med sin vegamössa och sjöskumpipa och framdriva sitt fartyg på de sju fjärdarna.

Folkbåtarna sjösattes och lades på sin rad i hamnen. Masterna kom på

och så var det dags för Lidingö Runt. Förra året blåste det multum. I år nästan inte alls.

Som vanligt startade vi sist, vi 20 tappra besättningar med lystal 0,97, och fick en fin överblick över fältet. Efter många timmars seglande (nåja drivande ska det nog vara) hade vi i höjd med Fjäderholmarna, ett par sjömil från start, kommit i kapp hundratals båtar. Ärrade kappseglande folkisar hittar förstås vägen invid land och driver om dessa, frustrerade olycksbröder i sina 95:or Expresser och annat normalt ack så snabbt på det oljiga, stilla havet. De djärva folkbåtarna kunde räkna ihop fem grundstötningar på vägen förbi hundratals,

parkerade båtar.

I Halvkakssundet kom det lite bris och kryssen blev spännande. Tills vi alla en efter en gav upp. Vi skulle ju inte ens nästan hinna i mål före maximitidens utgång.

Några andra trevliga, trivsamma regattor seglades innan det var dags för eskadern till Finlands seglar-metropol Hangö. Ett litet, vackert gäng slog följe över Ålands hav och seglade och seglade. Skärgårdshavet som sedan dök upp är underbart. Vidsträckt fjärdar och vackra kobbar. De små sunden är exotiska och vägvalen många – om man så vill. Efter många fina strandhugg i naturhamnar och mer tillrättalagda gästhamnar kom vi fram till udden med det fina vädret. Där skulle det seglas mot finnar i Hangöregatta och landskamp.

Sex veckor senare samlades opprymda svenskar i Lejonets kula – Keremind, Danmark. Guldpokalen skulle avverkas. Danskarna och en del tyskar seglade skjortan av oss och vi försökte ödmjukt apa efter deras trim och vägval. Vi vann i alla fall B-divisionen!

Efter en stillsam regattamiddag där vi fått njuta av dessa danskar och några tyskar när de gick fram för att ta emot sina priser, var det dags att återvända.

Tänk att få vända åter mot fosterlandet med stjärnorna som vägvisare. 23.00 i den kolsvarta augustinatten hissade vi på där vi låg i vindögat vid kajen strax nedanför Folkebådsentrallen. Vi kunde ana vind ute i sundet och ibland kände vi även i hamnen att det fanns något att segla i.

Tyst som en mördare om natten gled vi ut mellan pålar och dykdalber. Mot äventyret i mörkret. Det var en hederssak att låta GPS:en vila. Här skulle det navigeras! Det svåraste skulle nog ändå bli de andra fartygen i den livligt trafikerade leden. Vi visste inte hur rätt vi skulle få–

Vinden var frisk, det anade vi. Farten ökade efter hand som det läande landet försvann i lovart. Snart

Guldpokalvinnaren

gjorde vi våra 5-6 knop med spirad fock och vi njöt storstilat av mareliden som sprutade om bogen och vid brytande vågor runt om kring oss. Vi sken i kapp med stjärnorna.

Långa bogar på kompass blev det, en och annan fyr eller lysboj passerades. Med alla sinnen öppna för vad den övriga trafiken hade för sig seglade vi oförskräckt vidare in i mörkret. Många last- och passagerarfartyg passerade både akterifrån och förifrån. Vi seglade parallellt med farleden, cirka två sjömil öster om den.

03.20 siktar vi ännu ett fartyg. Denna gång rakt föröver. 03.30 ligger det fortfarande föröver och nu smyger en osäkerhet sig in. Vad är det vi möter?

Strax tidigare seglade vi förbi en lastbåt som låg till ankars. Var det nu ett mudderverk vi seglade mot?

Lanternorna stämde inte på något sätt och vi såg ingen rörelse i sidled. 03.38 tänder de en strålkastare mot oss. Skönt att de ser oss också! Men vad är det för något och vart är det på väg? För att hålla bästa koll på denna best, höll vi kursen rakt emot den okända faran.

03.40 växer lanternorna snabbt och vi ser en rörelse och precis efteråt också skrovet. Ett grått, solkigt tyst skrov glider tyst förbi. Ganska nära i den danska natten. För säkerhets skull gippar vi för att inte komma alldeles för nära.

Länge ser vi efter det försvinnande spökfartyget som gått så långt utanför

leden, med felaktiga lanternor utan att väja för ett segelfartyg på öppet vatten. Deras förliga topplanterna satt högt och det akterliga lågt. Det gjorde att vi trodde att det skulle passera styrbord om oss. Men samtidigt indikerade det röda ljuset, bland andra kulörta lyktor, att det skulle passera oss på babordssidan.

Smugglare, banditer eller bara allmänt löst folk?

Snart kom gryningen och efter 100 sjömil på 19 timmar gled vi in i Helsingborgs hamn på eftermiddagen. Då hade vi provat lite olika taktik i strömsatt vatten. Det skilde ett par knop mellan att gå nära land eller lite längre ut i sundet. Efter en skön kväll somnade vi sen välvaggade till klucket av hamnkrusningarnas sensuella inverkan på det välpolerade skrovet.

Tusen timmar tidigare anföll hajen. Den högg besinningslöst upp ett stort hål i sidan på det vita lammet. Gelcoaten och plasten krasade i hajens käft. Vi höll andan när den började ge sig på ett skott vid pen-tryt. Skulle vi gå av på mitten? Skulle vi sjunka som 6:an vid en tidigare hangöregatta?

Vinden var hård under första dagens segling. Svenskarnas framgångar var obefintliga. Dag två bjöd också på stark vind. Men strax före start mojnade det och allt började gå som i ultrarapid.

Styrbord, ropade vi. STYRBORD, skrek vi. STYRBORD FÖR

I HELVETE skrek vi för full hals. Hajen rörde inte en fena, utan gled rakt in i oss.

De finska Hajbåtarna är tunga, smala och spetsiga med kraftiga, förkromade beslag i stäven. De ser helt enkelt ut som en ramm med en stor genua utan fönster som garanti för att slippa se omvärlden i lä.

Denna Hajbåt av modell äldre, gick sönder mer än vi, visade det sig senare. Hela förskeppet blev snett och sprucket. Klen tröst för oss kappsegelare med en planerad landskamp och en förväntad, trivsamt hemsegling över haven för dotter med måg-

Vi bogserades i hamn, ihoptejpade så gott det gick, hängandes på styrbordssidan för att luta båten åt rätt håll. Det var fredag eftermiddag på en liten ort och alla skulle förbereda sig för en festkväll efter regattan.

Två saker organiserades nu parallellt. Inlämning av protest mot hajen för det formellas skull och desperata kontakter för att hitta någon som kunde laga skadan. Undret skedde i form av en båtbyggare som med champagne och andra mutor förmåddes avstå helkvällen med flickvännen. Klockan 1 på natten hade hålet lagats snyggt om än provisoriskt och hela dagen efter putsade och städade vi för att komma i harmoni till landskampen.

Målgång i första seglingens lätta vindar. Vi får skottet!

Det går bra för di svenske överlag under seglingarna och pokalen förs med hem igen. Men först dracks det skumpa ur den som traditionen bör.

Senare skulle det visa sig att den svensk, som höll sig kvar i området några dygn till, gick och blev Internationell Finsk Mästare. Mer om detta på annan plats i tidningen!

PER HÖRBERG

KAPPSEGLING

Årets säsong blev ovanligt intensiv med, för min del, SM i Råå, Guldpokal i Kerteminde och San Francisco. Till detta kommer seglingen "Mästarnas Mästare" ute på Sandhamn Adär alla svenska mästare gör om ett Sverige mästerskap.

En del av fleeten gick med eskader till Finland för Hangöregattan och landskamp och ytterligare någon seglade Finska Mästerskapen. Stort grattis till det svenska laget, som vann landskampen och till Lars-Gunnar Lindberg med besättning, som knep första platsen i Finska mästerskapen!

Vi riktar också ett varmt tack till Råå segelsällskap för de fina arrangemangen runt de tuffa SM-seglingarna 2007. Ordförande och tillika Folkbåtsseglaren Bengt Larsson ledde arbetet med fast hand!

Med viss sorg läser vi i Segling att det är kris i kölbåtsklasserna. Det ser ut som en allmän trend och nu närmar vi oss all det magiska talet 20 båtar på SM för många klasser. Även vi gjorde en "dipp" i Råå. Det var tredje gången totalt vi var under 20. (En klass som går under 20 två år i rad mister sin SM-status).

Den stora frågan är hur seglingen i allmänhet och Folkbåten i synnerhet kan vända denna trend. Vi försöker med några nya grepp till 2008-års SM på Utö!

Som vanligt finns det många fina seglingar att välja på enligt nedan.

Hör gärna av Dig om Du har några synpunkter eller frågor rörande tävlingsverksamheten.

*Seglarhälsningar, DONALD
F-SWE-1358 "Siöjungfrun"*

TÄVLINGSKALENDER

Sessan Cup i Berlin, 2008 04 18–20

Sessan Cup ser ut att återuppstå – trevligt! Lag om två båtar är välkomna.
www.svst.de/Sport/Sessan-Cup_de_ohne.html

SM på Utö, 2008 06 25–28

Haninge Jolleseseglare är kända för sina SM och lokala DM evenemang och nu har även vi blivit inbjudna att få komma till Utö.

Guldpokal i Flensburg, 2008 07 13–17

Flensburg har gjort mycket reklam för sig i Kerteminde och San Francisco – de räknar med 90 deltagande båtar!

PS. En uppdaterad tävlingskalender finner Du på:

www.folkbat.se/regattor

NFIA – NYTT

Här några korta rader från NFIA:s årsmöte vid Guldpokalen i somras. NFIA betyder Nordic Folkboat International Association, och är den instans som (tillsammans med Skandinaviska Seglarförbundet) handlägger regelfrågor mm – i princip Folkbåtens högsta beslutande organ.

Aluminiummasten

Danskarna har ju aldrig riktigt gillat den alu-mast som blev godkänd för ca 7 år sedan och tillverkas av Benns i Stockholm. De tycker den är styv. Vid jämförelse med trämaster så är den lika styv som de styvare trämasterna. Det är svårt att göra den mjukare utan att ge avkall på att den ska ha samma vikt, viktsfördelning och form som trämasterna. Statistik från de tre senaste SM:en visar att trämaster och Benns mast är precis lika snabba.

Ett företag som heter John Mast i Danmark har nu tagit fram en ny testmast i aluminium, och Dansk Folkebådsklubb föreslår en del regeländringar. Om man bortser från en del teknikaliteter är det i huvudsak två saker man ogillar hos Benns mast. Dels är den för styv, och dels säger sig

John Mast inte klara att göra koningen av masttoppen (ovanför spridaren). Man föreslår därför att man tillåter en något tjockare mast från spridaren och uppåt.

Det hela ter sig lite märkligt kan man tycka. John Masts mast borde bli styvare än Benns mast, och vid jämförande mätningar har den också visat sig vara något styvare.

Glädjande är dock att man i Danmark nu också är positiva till alumast överhuvud taget, och Svenska Folkbåtsförbundet har i huvudsak inget att invända mot de Danska förslagen.

Man vill också tillåta att fallen dras inne i masten. Vi har konsulterat Lasse Larsson (professor i marin hydrodynamik, folkbåtsseglare mm vid Chalmers) om detta. Tvärt emot vad man skulle kunna tro så är det snarast en fördel att ha utvändiga (!) fall. Man har gjort vindtunnelprov med starbåtsmaster om detta. Även en viss skrovlighet av masten är en fördel jämfört med en slät mast, åtminstone i högre vindstyrkor. Man får en virvelgenerator som klistrar fast luftströmmen runt masten och ger högre effekt på kombinationen av mast och storsegel. En jämförelse kan ju vara golfbollen – en golfboll har ju en viss

skrovlighet, och det gör att den går längre än om den vore slät.

Övrigt av intresse

Övriga regelfrågor som togs upp var kanske av mindre intresse. Rodret får vara max 50 mm tjockt. Nya breddmått längst upp på storseglet och focken infördes. Regeländringar ska bara göras vart 4:e år i fortsättningen. Dock införde man också att NFIA:s styrelse omedelbart kan göra en regeländring – mycket bra då uppfinningsrika kappseglare hittar på nya dumheter. Regeländringen kan sedan godtas eller förkastas på nästföljande NFIA-årsmöte.

Så snart de nya reglerna finns utskrivna ska vi översätta dom till svenska och uppdatera vår hemsida med dom.

NFIA fick ny ordförande. Tack Arne Olson för allt bra jobb Du lagt ner i NFIA i flera år. Ny ordförande blev Stefan Rosehr från Tyskland. Han gjorde ett mycket gott intryck på mötet, och det kändes helt rätt i magen. Även ny sekreterare/kassör valdes.

ANDERS O

Det blixtrar om folkbåten!

Det kraftiga åskvädret drog förbi norra Ingarö den 4 september. Lennart satt och kurade i sitt hus 300 meter från sin kära Pandora - en skönhet i furu från västkusten med nummer 673 i seglet. Sedan 1999 hade Lennart rustat upp, seglat och njutit av återkomsten till den trygga sittbrunnen och den sköna ruffen. Detta efter ett mellanspel i annan segelbåt. För Lennart seglade folkbåt redan 1955-67, då i Korall med nummer 295.

Blixten slog ned och Lennart räknade sekunder. Det blev inte många, det blev bara en.

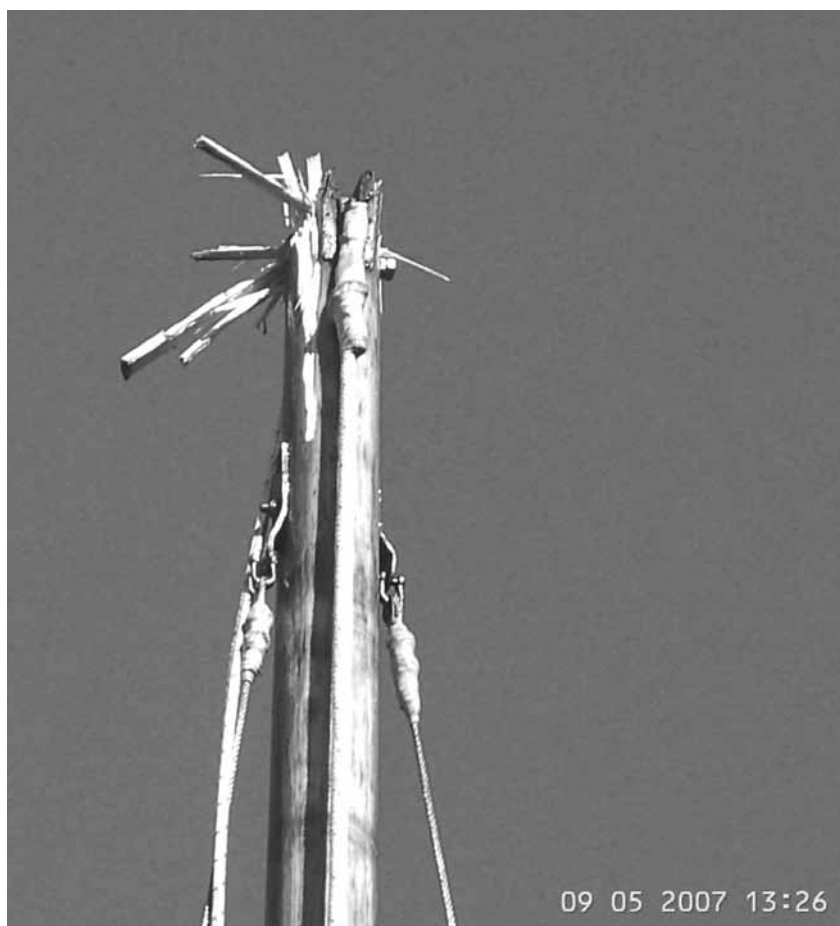
- Oj, det var nära sa han och for i ösregnet till båtklubben för att göra sin arbetsplikt Dagen efter hajade Lennart till lite extra när han såg att bommen låg ned i sittbrunnen. Har dirken gått av? På lite snabbare ben ut på den egna bryggan synade han masten och såg att något saknades. Lite närmare upptäckte Lennart att allt ovanför trissan till storfallet var borta. Det låg på grannbåten 5 meter bort.

Blixten hade tagit sig ned via förstaget och haft av stävskenan och förstört delar av förskeppet. Den hade sökt sig via babordsvantet och slagit ut två nitar i fribordet och spräckt ett bord. På styrbordssidan knäckte den ett spant och tryckte bort fem nitbrickor..

Förstäven spräcktes strax ovanför vattenlinjen, där båten började läcka men efter omfördelning av de tunga sakerna ombord så höll den sig flytande

Lennarts planerade höstsegling kom nu av sig. Men 14 dygn ombord blev det i alla fall. Några av dem i Sandhamn där han är funktionär vid kappseglingar då och då.

Vad kostar kalaset att laga? Jo, 20.000 kronor plus moms. Tur man är försäkrad!, avslutar Lennart.

RENOVRINGSKURSEN PÅ STENSUND

Traditionellt veckan efter midsommar samlade sig ca 20 förväntansfulla elever för att lära sig båtbygge på Stensunds båtbyggarskola vid Trosa. Tre kursvarianter finns: 1. "Allmänt om båtrenovering".

Man byter några bord på några gamla roddbåtar, basar några spant mm. 2. "Bygga ekor färdiga på 1 vecka". Tre ekor byggdes i ett högt tempo. Läraren gör mycket färdigt så att eleverna mer har att passa ihop det hela och det är ett väldigt väsen med all nitning. 3. "Renovera Folkbåt". Tyvärr var intresset för denna lite mer specialiserade kurs ganska dåligt – endast 2 elever. Men två tigrar.

Lite synd att inte fler kom – ett intressant arbete utfördes i år. Först fintrimmade vi akterstaven (som tillverkats förra året) och skruvade fast den. Sedan tog vi bort nedre delen av förstaven, tillverkade en ny sådan och skruvade fast den. Ett strålande

resultat på en vecka måste jag säga. Demontera, såga till, fasa, hugga spunning, passa in, finpassa, montera. Detta är riktigt båtbyggeri! Janne Björnberg (känd segelmakare, folkbåtsseglare och allkonstnär) var en av

eleverna, och han hade nog dugt som lärare också. Och när han spottar i nävarna så blir det resultat. Christoffer bodde nere i sin fina trämotorbåt nere i hamnen och fick också upp ångan rejält.

Anders Olsen var lärare första halvan av veckan, men måste avvika för att hänga med på Folkbåtarnas Finlandseskader. Petter Tjikkon från Stockholms Båtbyggeri tog över som lärare då – roligt med en sådan auktoritet som lärare. Intressant är den gucka som han förordade att skruva fast stävorna i. Man rör ihop fårtalg, tjära och spetsar med lite blymönja. Rå linolja rörs i om man vill ha det lösare. En härlig röra som man klafsar på ordentligt av.

Folkbåt n:r 6 börjar nu alltså återfå sin botten – nästa år ska kölplanka och sambord fintrimmas och monteras (de är färdiga i stort sett) och bordning påbörjas.

Janne Björnberg, Christoffer Bång, Anders Olsen, Petter Tjikkon

SENSATION!

Folkbåtsmästare vid första försöket!

Sedan drygt ett år är jag medlem i HSS, Helgasjöns Segelsällskap i Växjö, med 440 medlemmar. Med totalt 200 boj- och bryggplatser är fördelningen ca 50 segelbåtar och 150 motorbåtar.

HSS är en mycket kreativ förening som har en livlig tävlingsverksamhet för oss seglare. Guldkusten, (sträcksegling), klubbmästerskap, (tre seglingar samma dag), Pegasus, (base-rat på båtens LYS-tal, långsamma båtar kortare bana, snabba båtar längre bana), Augustinatten, (kvälls- och nattsegling), Distanskampseglingen, (segla så långt som möjligt på exakt 6 timmar), och den absolut bästa av alla, Torsdagscupen, torsdagskvällar 5 ggr före semestern och 5 ggr efter semestern.

Jag hade inte haft möjlighet att vara med tidigare, men som tur var för mig, blev en försommartävling inställd på grund av bränslebrist, d.v.s. stiltje. Det gjorde att jag kunde halka med på reservdagen, den sista seglingen för säsongen.

Mina ordinarie gästar, barnbarnen, tvillingarna Felix och Rasmus, kunde tyvärr inte ställa upp. Dom fyller snart tre år och får inte vara uppe så sent på kvällen. Med inhyrd gast, grannen Kalle med motorbåtsförflutet, kunde jag dock komma till start.

Sex förhoppningsfulla båtar flockades vid startlinjen och vi kom iväg bra, med bara fem båtar före oss. Glada tillrop ekade över sjön som: "Kan du flytta på badkaret så vi kommer förbi!" och "Det är bäst du tar fram fikat nu, för annars svälter du ihjäl innan du kommer i mål." Jag förstår inte varför alla tyckte så bra om just min båt?

Det fanns kanske fog för det där sista, för behöver man 1 timme och 37 minuter för att ta sig 0,8 NM, alltså 1.480 meter, snittfart 0,6 knop, så kan man ju börja undra. Trösten var att dom andra inte hade bättre vind heller, mellan 0 och 1 m/s.

Felix och Rasmus

Vi slutade i alla fall femma av sex båtar, både omräknat och inte omräknat efter LYS, och eftersom ingen fler folkbåt vågade ställa upp, så måste jag ju vara Folkbåtsmästare, eller hur?

Det påminner faktiskt ganska mycket om när jag blev distriktsmästare i Go-kart i slutet av 60-talet. Jag var den ende som dom hade sett gå i depå och tanka mitt under ett lopp. Jag var nämligen så nervös och uppskruvad efter träningen, att jag hade

glömt att tanka inför loppet. Sen kanske det bidrog till vinsten, kanske lite grann, att jag var den ende startande i just den klassen.

Nu ser jag med förtröstan fram mot nästa seglingssäsong!

Jag tror föresten inte det finns någon fler folkbåt i Helgasjön.

CURT-L. WIKLUND
FS-1190 Vackra Anna

REGELÄNDRINGAR 2007

Såsom "återanvänd" tekniskt ansvarig i förbundet vill jag belysa en del smärre regeländringar som har tillkommit och gäller fr.o.m. 1 mars 2007. Allt finns på NFIA:s hemsida.

Ändringarna gäller roder och segel
5.10 Rodrets material.
5.30 Rodrets maxtjocklek under vattenlinjen
5.50 Rorkulten ska vara av trä och borttagningsbar

Anledningen är att det har tillverkats tjocka roder med mycket flytkraft för att få upp aktern.

9.22 Storsegel: Ett breddmått har lagts till 500 mm från toppen (Head point i engelska regeln, den korrekta svenska benämningen är fallhornspunkt, se redskapsreglerna, som finns på SSF:s hemsida, G.4.2) och får inte överskrida 370 mm.

9.32 Fock: Ett breddmått har lagts till 200 mm från fallhornspunkten och får inte överskrida 140 mm.

Anledning är att det har gjorts segel med "feta" toppar. Man ser det tydligt på segeldiagrammet.

ENKELT KASTLOD

Jag vet inte hur vanligt det är med ett ekolod i en folkbåt, men eftersom jag inte har något batteri i båten, så har jag inte ens kommit på tanken att installera ett. Däremot har jag ibland önskat att veta lite mera exakt hur mycket vatten jag har, eller rättare sagt, kommer att få, under kölen lite längre fram, särskilt här i Helgasjön där det på många ställen är ganska långgrunda stränder. Därför tillverkade jag ett enkelt kastlod. Jag läste i en båttidning hur man skulle smälta bly och gjuta ett blylod, men det blir trots allt lite bökitigt.

Jag gjorde istället så här: Gå och köp ett enkelt parasoll med ett plastklätt järnrör, ca 25mm i diameter, eller så har du sån tur som jag hade och hittar ett kasserat parasollrör på sophögen efter varvsstädningen.

Fördelen med att det är plastklätt är att järnrör rostar och kan lämna fula märken, både på båt och på kläder. Såga av en bit på ca 25 cm och släng resten. Plattat till ena änden i ett skruvstöd eller med en hammare. Runda av den tillplattade änden med en fil och fila bort vassa grader som kan ha blivit vid kapningen. Borra ett 8 mm:s hål i den tillplattade delen för att fästa kastlinan i, och ytterligare 4 - 5 hål genom röret för att lodet skall sjunka någorlunda snabbt. Dessutom var jag tvungen att pressa fast en stål-bult, M10 x 100 mm, med hjälp av skruvstycket, i nedre delen av röret. Varför förklaras senare.

Som kastlina använder jag ca 8 m vanlig flagglina. Hur lång lina du vill ha bestämmer du själv, men minst 8 m verkar vara en bra längd. Jag har sedan gjort knutar längs linan med fästpunkten i röret som utgångspunkt, eftersom jag räknar med att röret vid dyg botten kommer att stå rakt upp, och lägga sig ner på hårdare bottenar.

Den första knuten har jag gjort vid 1,2 m, så djupt som min folkbåt sticker, nästa vid 1,3 m, nästa vid 1,5 m, 2 m, 3 m o.s.v. För att enkelt kunna läsa av djupet på avstånd, limmade jag två fyrkantiga frigolitbitar runt linan ovanför 1,2 metersknuten och klädde

in klossen som blev resultatet med röd spinakertape, vidare två rundade halvkor, som en cylinder, ovanför 1,3 m:sknuten, lindad med gul tape, och sist två fyrkantiga bitar ovanför 1,5 m:sknuten, lindade med grön tape.

Vid två m, två knutar + två slingor grönt taglingsgarn, tre m, tre knutar + tre slingor grönt taglingsgarn, o.s.v. Frigolitflötena får inte vara mer än ca 4 cm i diameter, för annars sjunker inte röret till botten! Det var för att få mera tyngd som jag var tvungen att pressa fast den där extra bulten i ändan på röret. Formen och färgen på flötena gör att man lättare kan avläsa djupet, även om man skulle råka ha motljus. Längden

på kastlinan avgörs av hur stora djup man vill kunna mäta. Djupare än 4 m måste man ha längre lina och ännu mera tyngd i röret. Gör gärna en ögla, som du kan trä runt handleden, i änden av linan, så slipper du dyka ner och kolla hur djupt linan sjönk när den slant ur handen.

Användningsområdet för ett kastlod ser jag i första hand kan vara när man försiktigt närmar sig en okänd brygga, strand eller badvik. Försiktighet fordras eftersom lodet knappast kommer att lägga sig på en sten som sticker upp.

CURT-L. WIKLUND
FS-1190 , Vackra Anna

VISA TILL ERIK ANDREASEN, VID GULDPOKALEN I KERTIMINDE 2007

Melodi: Lamberth Walk. Text: Anders Olsen. Språk: Skandinaviska

^C Kaenner Du en Europé? ^{A7 Dm7} Direktör og sejlere.
^{G7} Jag kaenner en: - Erik Andreassen. ^{C - G7}

^C Kaenner Du en Skandinav? ^{A7 Dm7} Som sejl't Folkbåt på vart hav.
^{G7} Det är vår's vän: - Erik Andreassen. ^C

^{A7m7 D7 G Em D7 Hm G} Stück: Här ligger i långa rader, vår plastfolkebådseskader.
^{Hm A7 G D7 G7} Vi hyllar nu båtens fäder - blås fanfarer!

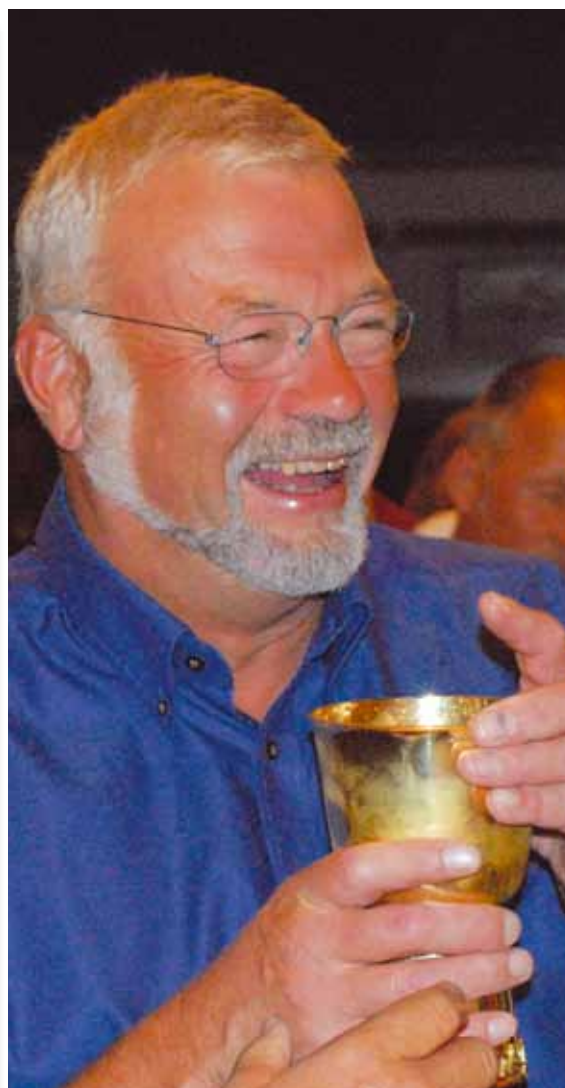
^C Kaenner Du en Dansk fra Fyn? ^{A7 Dm7} Kerteminde heter byn.
^{G7} Syng då igen: - Erik Andreassen! ^C

^C Kaenner Du en Guldpokal? ^{A7 Dm7} Och en Folkebådcentral.
^{G7} Ta't då igen: - Erik Andreassen! ^{C - G7}

^C Kaenner Du fru Lottes Karl? ^{A7 Dm7} Och hans dotter **Dittes** far.
^{G7} Vi kaenner den. - Erik Andreassen. ^C

^{A7m7 D7 G Em D7 Hm G} Stück: Folkebådskreatören, från aktern og fram till fören.
^{Hm A7 G D7 G7} Folkebåtsentreprenören! Direktören!

^C Nu är denna visa slut. ^{A7 Dm7} Nu vi skaenker vår salut!
^{G7} Till våran vän: - Erik Andreassen! ^C Ja!

Erik på besök i Stockholm

BLI MEDLEM I FOLKBÅTSFÖRBUNDET

Du folkbåtsägare som ännu inte är medlem – kom med i vårt gäng.
Och få denna tidning 3 gånger per år, få veta vad som händer i folkbåtsvärlden, kunna delta på våra träffar, kunna köpa vår pärm med en massa tips om hur

Du sköter Din folkbåt (160 kr), och stötta folkbåtssegling i största allmänhet.
Sätt in medlemsavgiften 200 kr på pg 437 58 45 – 7, Svenska Folkbåtsförbundet.
Ange namn, adress, tel, e-mail, båtnummer, båtnamn, byggnadsår, byggnadsort.

Om du väljer att betala via Internet så kan du komplettera dina uppgifter via e-post vid platsbrist.

goran.svensson@folkbat.se

Välkommen

FÖRBUNDSSTYRELSE

Ordförande:

ANDERS OLSEN
Stolp-Ekeby 11
186 95 Vallentuna
Tel: 08-512 30 323 (hem)
a_olsen@swipnet.se

Vice Ordförande:

SVANTE SVENSSON
Norra vägen 9
302 31 Halmstad
Tel: 035-13 35 14 (hem)
svante.r.svensson@telia.com

Kassör och medlemsregister:

GÖRAN SVENSSON
Heleneborgsgatan 44 tv
117 32 Stockholm
Tel: 08-669 32 82 (hem)
Mobil: 070-592 01 26
goran.svensson@folkbat.se

Sekreterare:

GUNNAR LINDQVIST
Karl Smeds Gränd 2
239 35 Skanör
Tel 040-47 22 52 (hem)
gunnar.lindqvist@tetrapak.com

Teknisk ansvarig och matchef:

PER-ARNE JOHANSSON
Erik Dahlbergsvägen 95
374 38 Karlshamn
Tel: 0454-311 62
paj@karlshamn.se

Tävlingssekreterare:

DONALD BRATT
Sjöviksvägen 9
144 61 Rönninge
Tel 08-534 40 332 (hem)
donaldb@algonet.se

Övrig Ledamot:

KERSTIN BJÖRFJÄLL
Blankavägen 41
433 62 Sävedalen
Tel: 031-264428
parker@bredband.net

Redaktörer för Folkbåtsnytt:

GÖRAN SVENSSON
Se styrelse
PER HÖRBERG
per@navigatordialog.se
HANS MELCHERSSON

Ansvarig utgivare:

ANDERS OLSEN
Se styrelsen

KONTAKTPERSONER

Blekinge

PER-ARNE JOHANSSON
Se styrelsen

Halmstad

SVANTE SVENSSON
Se styrelsen

Ostkusten

GÖRAN SVENSSON
Se styrelsen

Västkusten

KERSTIN BJÖRFJÄLL
Se styrelsen

Skåne

GUNNAR LINDQVIST
Se styrelsen
Bengt Larsson
bengt.a.larsson@sycon.se

Svenska Folkbåtsförbundet (SFF) är en ideell organisation som har till ändamål att tillvarata svenska folkbåtsseglares intressen i och utanför Sverige.

Förbundet är uppdelat i regionala Flottiljer, som skall verka lokalt för sina seglare. SFF är anslutet, dels som ett klassförbund till SSF – Svenska Seglarförbundet och dels till NFIA – Nordic Folkboat International Association, som är folkbåtsseglarnas internationella organ.